

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 381/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 381/02	Věc C-256/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. dubna 2018 Massimem Campaillou proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2018 ve věci T-759/16, Campailla v. Evropská unie	2
2018/C 381/03	Věc C-452/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel n.º 3 (Španělsko) dne 11. července 2018 – XZ v. Ibercaja Banco, S.A.	2
2018/C 381/04	Věc C-453/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Vigo (Španělsko) dne 11. července 2018 – Bondora AS v. Carlos V. C.	3
2018/C 381/05	Věc C-460/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. července 2018 HK proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 3. května 2018 ve věci T-574/16, HK v. Komise	4
2018/C 381/06	Věc C-468/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Constanța (Rumunsko) dne 18. července 2018 – R v. P	5
2018/C 381/07	Věc C-480/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 23. července 2018 – AS „PrivatBank“	5

2018/C 381/08	Věc C-489/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 26. července 2018 – Farmland Kft. v. Földművelésügyi Miniszter	6
2018/C 381/09	Věc C-492/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 27. července 2018 – Openbaar Ministerie v. TC	7
2018/C 381/10	Věc C-494/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španělsko) dne 27. července 2018 – Bondora AS v. XY	8
2018/C 381/11	Věc C-496/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 30. července 2018 – HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. a další v. Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	9
2018/C 381/12	Věc C-497/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 30. července 2018 – Budapesti Közlekedési Zrt. v. Közbeszerzési Hatóság – Közbeszerzési Döntőbizottság	10
2018/C 381/13	Věc C-499/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2018 Bayer CropScience AG proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 17. května 2018 ve věci T-429/13, Bayer CropScience AG v. Evropská komise	12
2018/C 381/14	Věc C-500/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Cluj (Rumunsko) dne 30. července 2018 – AU v. Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București	13
2018/C 381/15	Věc C-503/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2018 Ingou Barnett proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 16. května 2018 ve věci T-23/17, Barnett v. Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV)	14
2018/C 381/16	Věc C-525/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. srpna 2018 Marion Le Pen proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. června 2018 ve věci T-86/17, Le Pen v. Evropský parlament	15
2018/C 381/17	Věc C-526/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Göteborg (Švédsko) dne 13. srpna 2018 – AA v. Migrationsverket	16
2018/C 381/18	Věc C-549/18: Žaloba podaná dne 27. srpna 2018 – Evropská komise v. Rumunsko	17
2018/C 381/19	Věc C-556/18: Žaloba podaná dne 30. srpna 2018 – Evropská komise v. Španělské království	18

Tribunál

2018/C 381/20	Věc T-14/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Apimab Laboratoires a další v. Komise „Ochrana spotřebitele – Stanovení maximálních limitů aromatických uhlovodíků v doplňcích stravy – Nařízení (EHS) č. 315/93 – Analýza rizik – Nařízení (ES) č. 178/2002 – Zjevně nesprávné posouzení – Proporcionalita – Zásada nediskriminace“	19
2018/C 381/21	Věc T-613/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – PH v. Komise „Veřejná služba – Přijímání – Otevřené výběrové řízení – Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AST-SC/03/15 – Rozhodnutí vyloučit kandidáta z výběrového řízení – Rodinný vztah se členem výběrové komise – Zásada rovného zacházení“	19
2018/C 381/22	Věc T-654/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Foshan Lihua Ceramic v. Komise „Dumping – Dovozy keramických obkládaček pocházejících z Číny – Článek 11 odst. 3 a 5 a článek 17 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 11 odst. 3 a 5 a čl. 17 nařízení (EU) 2016/1036] – Odmítnutí žádosti o částečný prozatímní přezkum, omezený na dumping, konečného antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením (EU) č. 917/2011 – Trvalá změna okolností – Výběr vzorku – Individuální přezkoumání – Nedostatek spolupráce při šetření, které vedlo k přijetí konečných opatření“	20

2018/C 381/23	Věc T-788/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – De Geoffroy v. Parlament „Veřejná služba – Úředníci – Dovolené – Přijetí pokynů Parlamentu, týkajících se dovolené – Individuální rozhodnutí přijatá na základě nových pokynů tlumočnické služby – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Služební důvody – Námitka protiprávnosti“	21
2018/C 381/24	Věc T-905/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Chefaro Ireland v. EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Mezinárodní zápis s označením Evropské unie – Obrazová ochranná známka NUIT PRECIEUSE – Starší národní slovní ochranná známka EAU PRECIEUSE – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	21
2018/C 381/25	Věc T-55/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Healy v. Komise „Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Přijímání – Interní výběrové řízení – Vytvoření rezervního seznamu k přijetí na místa asistentů – Podmínka pro přijetí týkající se počtu let odsloužených v rámci Komise – Nepřipuštění k účasti na testech v rámci výběrového řízení“	22
2018/C 381/26	Věc T-112/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Pelikan v. EUIPO – NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie NEW ORLEANS PELICANS – Starší slovní ochranné známky Evropské unie a starší národní obrazová ochranná známka Pelikan – Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“	23
2018/C 381/27	Věc T-584/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Primart v. EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PRIMART Marek Łukasiewicz – Starší národní slovní ochranné známky PRIMA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	23
2018/C 381/28	Věc T-180/14: Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2018 – Fronta Polisario v. Rada „Žaloba na neplatnost – Dohoda mezi Unií a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu – Protokol, kterým se stanoví rybolovná práva podle této dohody – Akt o uzavření – Použitelnost uvedené dohody a protokolu na území Západní Sahary a vody k ní přiléhající – Nedostatek aktivní legitimace – Nepřípustnost“	24
2018/C 381/29	Věc T-101/17: Usnesení Tribunálu ze dne 27. července 2018 – Apple Distribution International v. Komise „Žaloba na neplatnost – Státní podpory – Podpora zamýšlená Německem na podporu filmové produkce a distribuce – Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou s vnitřním trhem – Absence osobního dotčení – Nepřípustnost“	25
2018/C 381/30	Věc T-251/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. srpna 2018 – IFSUA v. Rada „Řízení o předběžných opatřeních – Rybolovná práva pro některé rybí populace – Opatření týkající se rybolovu mořčáka evropského – Zákaz lovu v rámci rekreačního rybolovu – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“	26
2018/C 381/31	Věc T-417/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. července 2018 – CdT v. EUIPO „Řízení o předběžných opatřeních – Institucionální právo – Překladatelské služby potřebné pro fungování EUIPO – Využití externích dodavatelů – Návrh na nařízení předběžných opatření – Neexistence naléhavosti“	26
2018/C 381/32	Věc T-485/18: Žaloba podaná dne 9. srpna 2018 – Compañia de Tranvías de la Coruña v. Komise	27
2018/C 381/33	Věc T-486/18: Žaloba podaná dne 15. srpna 2018 – Danske Slagtermestre v. Komise	28
2018/C 381/34	Věc T-494/18: Žaloba podaná dne 17. srpna 2018 – PO v. ESVČ	29

2018/C 381/35	Věc T-527/18: Žaloba podaná dne 6. září 2018 – K.A. Schmersal Holding v. EUIPO – Tecnum (tec. nicum)	30
2018/C 381/36	Věc T-715/15: Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	31
2018/C 381/37	Věc T-773/15: Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)	31
2018/C 381/38	Věc T-72/16: Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BBY Solutions v. EUIPO –Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	31
2018/C 381/39	Věc T-288/17: Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Sky v. EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	31

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 381/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 373, 15.10.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 364, 8.10.2018

Úř. věst. C 352, 1.10.2018

Úř. věst. C 341, 24.9.2018

Úř. věst. C 328, 17.9.2018

Úř. věst. C 319, 10.9.2018

Úř. věst. C 311, 3.9.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. dubna 2018 Massimem Campaillou proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2018 ve věci T-759/16, Campailla v. Evropská unie

(Věc C-256/18 P)

(2018/C 381/02)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Massimo Campailla (zástupce: F. Rollinger, advokát)

Další účastník řízení: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie

Usnesením ze dne 7. srpna 2018, Soudní dvůr (sedmý senát) zamítl tento kasační opravný prostředek jako zčásti zjevně neopodstatněný a zčásti zjevně neúčinný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel n.º 3 (Španělsko) dne 11. července 2018 – XZ v. Ibercaja Banco, S.A.

(Věc C-452/18)

(2018/C 381/03)

*Jednací jazyk: španělština***Předkládající soud**

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel n.º 3

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: XZ

Žalovaná: Ibercaja Banco, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se zásada nezávaznosti neplatných ujednání (článek 6 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 ⁽¹⁾) také na smlouvy a právní jednání, které nastaly po uzavření takového ujednání, jako tomu je v případě smlouvy o novaci?

Lze v případě kladné odpovědi vzhledem k tomu, že absolutní neplatnost implikuje, že uvedené ujednání v právně-hospodářském životě smlouvy nikdy neexistovalo, dospět k závěru, že právní akty, které nastaly po uzavření takových ujednání – jako je smlouva o novaci –, a jejich účinky na dané ujednání rovněž z právní skutečnosti zmizí a musí být považované za neexistující a absolutně neúčinné?

- 2) Mohou dokumenty, jež mění ujednání či konstatují smír ohledně ujednání, který nebyla dohodnuta individuálně, a která by neobstála v přezkumu transparentnosti a neexistence zneužívající povahy, být považovány za všeobecné smluvní podmínky pro účely ustanovení článku 3 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 a podléhat stejným důvodům neplatnosti, jako původní dokumenty, které mění či urovnávají?
- 3) Má být vzdání se práva podat žalobu obsaženého ve smlouvě o novaci rovněž neplatné v rozsahu, v němž smlouvy podepsané zákazníci neinformují dotčené zákazníky o neplatnosti ujednání, ani o platbě či částce, na kterou měli nárok z titulu vrácení úroků zaplacených na základě neplatného ujednání o minimální úrokové sazbě?

Je třeba poznamenat, že zákazník podepisuje vzdání se práva podat žalobu, aniž by byl bankou informován, čeho se vzdává a o jakou částku jde.

- 4) Zda v případě, kdy je smlouva o novaci přezkoumávána s ohledem na judikaturu SDEU a čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 směrnice [93/13], nové ujednání o minimálním úroku opět stíženo nedostatkem transparentnosti spočívající v tom, že banka opět nesplnila kritéria transparentnosti stanovená v [rozsudku Tribunal Supremo (Nejvyšší soud)] ze dne 9. května 2013 a neinformovala zákazníka o skutečných hospodářských nákladech uvedeného ustanovení v jeho hypotéce, což by mělo za následek, že by znal úrokovou sazbu (a z toho plynoucí částku splátky), která by se uplatnila v případě, že by se neuplatnilo nové ujednání o minimálním úroku, a byla by uplatněna úroková sazba sjednaná ve smlouvě o hypotečním úvěru bez omezení spodní hranice.

Jinými slovy, zda měla finanční instituce, když prosadila smlouvu o novaci „ujednání o minimálním úroku“, provést přezkum transparentnosti podle čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 směrnice [93/13] a informovat spotřebitele o částce splátek, ve kterých byl poškozen uplatněním „ujednání o minimálním úroku“, jakož i o úroku, který by se uplatnil v případě neexistence uvedených ujednání, a zda jsou uvedené dokumenty (smlouva o novaci) rovněž stíženy neplatností, pokud tak neučinila?

- 5) Lze ujednání o vzdání se práva podat žalobu zahrnuté do všeobecných smluvních podmínek smlouvy o novaci považovat ze zneužívající ujednání z důvodu jeho obsahu v rámci čl. 3 odst. 1 směrnice, ve vztahu k příloze o zneužívajících ujednáních, konkrétně písm. q) přílohy (zneužívající ujednání jsou ta, jejich cílem nebo následkem je zbavení spotřebitele práva podat žalobu nebo použít jiný opravný prostředek), jelikož omezuje právo spotřebitelů uplatnit práva, která mohou vzniknout nebo nastat po podpisu smlouvy, jako tomu bylo v případě možnosti domáhat se úplného vrácení zaplacených úroků (podle rozsudku Soudního dvora ze dne 21. prosince 2016 ⁽²⁾)?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 93/2013 ze dne 1. února 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2494/95 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen, pokud jde o stanovení indexů cen obydlí obývaných jejich majiteli (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Gutiérrez Naranjo a další (C-154/15, C-307/15 a C-308/15, EU:C:2016:980).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Vigo (Španělsko)
dne 11. července 2018 – Bondora AS v. Carlos V. C.**

(Věc C-453/18)

(2018/C 381/04)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Vigo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Bondora AS

Odpůrce: Carlos V. C.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾ a judikatura, která jej vykládá, vykládány v tom smyslu, že tento článek směrnice brání takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je dvacáté třetí závěrečné ustanovení [bod 2] Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil (zákon č. 1/2000 ze dne 7. ledna 2000, občanský soudní řád), které stanoví, že spolu s návrhem na vydání evropského platebního rozkazu není nutné předkládat jakékoli podklady a že tyto budou případně prohlášeny za nepřijatelné?
2. Musí být čl. 7 odst. 2 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že uvedené ustanovení nebrání možnosti vyzvat věřitele k předložení podkladů, na nichž zakládá svůj nárok vycházející ze spotřebitelského úvěru sjednaného mezi poskytovatelem a spotřebitelem, považuje-li soud za nezbytné posoudit dokument za účelem zjištění, zda smlouva uzavřená mezi účastníky řízení neobsahuje zneužívající ujednání, a tím splnit požadavky vyjádřené ve směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách a v judikatuře, která jí vykládá?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 103, s. 26)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. 2006, L 399, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. července 2018 HK proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 3. května 2018 ve věci T-574/16, HK v. Komise

(Věc C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: HK (zástupci: A. Champetier, S. Rodrigues, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2018 (věc T-574/16);
- sám ve věci rozhodl a vyhověl nárokům navrhovatele uplatněným v řízení v prvním stupni, včetně uložení náhrady nákladů řízení odpůrkyni, a v opačném případě
- vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí, s tím, že o nákladech řízení bude rozhodnuto v souladu s článkem 184 jednacího řádu Soudního dvora.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel dva právní důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 17 prvního pododstavce přílohy VIII služebního řádu a z nejednoznačnosti, nesoudržnosti a rozpornosti odůvodnění. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady zákazu diskriminace a z nedostatečnosti odůvodnění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Constanța (Rumunsko) dne 18. července 2018 – R v. P

(Věc C-468/18)

(2018/C 381/06)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Constanța

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: R

Odpůrce: P

Předběžné otázky

- 1) Mohou být v případě, že je u soudu členského státu podán jeden návrh obsahující tři návrhová žádání, která se týkají zániku manželského svazku rodičů nezletilého dítěte, rodičovské zodpovědnosti a vyživovací povinnosti k tomuto dítěti, ustanovení čl. 3 písm. a), čl. 3 písm. d) a článku 5 nařízení č 4/2009 ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že soud rozhodující o rozvodu, který je současně soudem místa, v němž má odpůrce místo obvyklého pobytu a soudem, před kterým se odpůrce řízení účastní, může rozhodnout o návrhu, který se týká vyživovací povinnosti k nezletilému dítěti, ačkoli se ve věci rodičovské zodpovědnosti ohledně uvedeného dítěte prohlásil za nepřislušný, anebo zda o návrhu, který se týká vyživovací povinnosti, může rozhodnout pouze soud příslušný k rozhodnutí o návrhu, který se týká rodičovské zodpovědnosti k nezletilému dítěti?
- 2) Ve stejné situaci, pokud jde o příslušnost vnitrostátního soudu, zachovává si podle čl. 3 písm. d) předmětného nařízení návrh týkající se vyživovací povinnosti k nezletilému dítěti vedlejší povahu ve vztahu k návrhu, který se týká rodičovské zodpovědnosti?
- 3) Pokud je odpověď na druhou otázku záporná, je v nejlepším zájmu dítěte, aby soud členského státu, který je příslušný na základě čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 4/2009, rozhodl o návrhu ve věci vyživovací povinnosti rodiče k nezletilému dítěti narozenému v manželství, o jehož rozvod se žádá, a to s ohledem na skutečnost, že se tento soud prohlásil za nepřislušný ve vztahu k otázce rodičovské zodpovědnosti, neboť pravomocně stanovil, že nejsou splněny podmínky uvedené v článku 12 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000? ⁽²⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (Úř. věst. 2009, L 7, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. 2003, L 338, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 23. července 2018 – AS „PrivatBank“

(Věc C-480/18)

(2018/C 381/07)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka: AS „PrivatBank“

Další účastník řízení: Finanšu un kapitála turgus komisija

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že Komise [pro finanční a kapitálové trhy, Lotyšsko] je oprávněná přezkoumat stížnosti uživatelů platebních služeb i v souvislosti s platebními službami, které nebyly provedeny v eurech či národní měně členského státu, a v důsledku toho posoudit porušení zákona [o platebních službách a elektronickém peněžnictví] a uložit sankce, slučitelná s čl. 2 odst. 2 směrnice ⁽¹⁾ [2007/64/ES]?
- 2) Mají být čl. 20 odst. 1 a 5 a čl. 21 odst. 2 směrnice [2007/64/ES] vykládány v tom smyslu, že umožňují příslušnému orgánu vykonávat dohled a uložit sankce i ve vztahu k platebním službám, které se neprovádí v eurech nebo v měně členského státu mimo eurozónu?
- 3) Je orgán příslušný k plnění úkolů dohledu uvedených v člancích 20 a 21 směrnice, či postupů mimosoudního vyřizování stížností uvedených v člancích 80 až 82 směrnice, oprávněn rozhodovat spory mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb vzniklé z právních vztahů uvedených v článku 75 směrnice, a to určením, kdo je osobou odpovědnou za neprovedenou či chybně provedenou transakcí?
- 4) Má příslušný orgán při plnění úloh dohledu uvedených v člancích 20 a 21 směrnice či postupů mimosoudního vyřizování stížností uvedených v člancích 80 až 82 směrnice zohlednit rozhodčí rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto ve sporu mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. 2007, L 319, s. 1)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Maďarsko) dne 26. července 2018 – Farmland Kft. v. Földművelésügyi Miniszter**

(Věc C-489/18)

(2018/C 381/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Farmland Kft.

Žalovaný: Földművelésügyi Miniszter

Předběžné otázky

- 1) Je s unijním právem v souladu právní úprava stanovená ve vyhlášce ministra zemědělství a místního rozvoje č. 22/2010 ze dne 16. března 2010, ve vyhlášce ministra zemědělství a místního rozvoje č. 34/2010 ze dne 9. dubna 2010, ve vyhlášce ministra místního rozvoje č. 25/2011 ze dne 7. dubna 2011 a ve vyhlášce ministra místního rozvoje č. 22/2011 ze dne 25. března 2011, podle které postačí k zamítnutí žádosti zemědělce o podporu zamítne soubor kritérií týkajících se tzv. „oprávněného uživatele půdy“, upravených ve vnitrostátním právu, a neexistence tzv. „osvědčení o užívání půdy“, které z uvedených kritérií vyplývá, i když unijní pěstitel splňuje pro žádost o podporu ostatní kritéria, a konkrétně může doložit, že ohlášenými plochami disponuje, tzn. že je obhospodařuje a využívá?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Vyžaduje unijní právo, aby platební agentura členského státu při posuzování žádosti o podporu zohledňovala jiné důkazy splnění požadavku „disponovat“, uvedeného v článku 124 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ⁽¹⁾?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku: jaké má z hlediska unijního práva právní důsledky, resp. jak je třeba vykládat nebo posuzovat v jednotné žádosti „prohlášení zemědělce, že se seznámil s podmínkami týkajícími se dotčených režimů podpory“, vyžadované článkem 12 písm. e) nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ⁽²⁾, ve vztahu k takovému zvláštnímu omezujícímu ustanovení členského státu, jako je soubor kritérií týkajících se „oprávněného uživatele půdy“?
- 4) V případě záporné odpovědi na první otázku: jaké má z hlediska unijního práva právní důsledky, resp. jak je třeba vykládat nebo posuzovat v jednotné žádosti povinnost, stanovenou členským státem, podat prohlášení o splnění souboru kritérií týkajících se „oprávněného uživatele půdy“, tedy o splnění administrativních požadavků souvisejících s uvedeným zvláštním omezujícím ustanovením členského státu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. 2009, L 30, s. 16).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. 2009, L 316, s. 65).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne
27. července 2018 – Openbaar Ministerie v. TC**

(Věc C-492/18)

(2018/C 381/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Openbaar Ministerie

Odpůrce: TC

Předběžná otázka

Je ponechání vyžádané osoby, k níž se pojí nebezpečí útěku, ve vazbě za účelem předání po dobu přesahující 90 dnů od jejího zatčení v rozporu s článkem 6 Listiny základních práv Evropské unie, pokud:

— vykonávající členský stát provedl článek 17 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ⁽¹⁾ v tom smyslu, že vazba pro účely vydání vyžádané osoby musí být přerušena vždy, kdy dojde k překročení lhůty 90 dnů stanovené pro přijetí konečného rozhodnutí o výkonu evropského zatýkácího rozkazu, a

- justiční orgány tohoto členského státu vyložily vnitrostátní právní předpisy v tom smyslu, že běh lhůty pro přijetí rozhodnutí se staví okamžikem, kdy se vykonávající justiční orgán rozhodne podat k Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo vyčkat odpovědi na předběžnou otázku položenou jiným vykonávajícím justičním orgánem nebo odložit rozhodnutí o předání z důvodu skutečného nebezpečí nelidských nebo ponižujících podmínek vazby ve vystavujícím členském státě?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06/, s. 34).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španělsko) dne 27. července 2018 – Bondora AS v. XY

(Věc C-494/18)

(2018/C 381/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bondora AS

Žalovaný: XY

Předběžné otázky

- 1) Je slučitelná s článkem 38 Listiny, čl. 6 odst. 1 [SEU] a čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 13/93 ⁽¹⁾ vnitrostátní právní úprava, jako je bod 4 dvacátého třetího závěrečného ustanovení LEC, která neumožňuje předložit ani vyžadovat smlouvu, ani rozpis dluhu v řízení, kdy žalovaný je spotřebitel a kdy existují náznaky, že jsou požadovány částky na základě zneužívajících ujednání?
- 2) Je slučitelné s čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení 1896/2006 ⁽²⁾, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu, v žalobách proti spotřebiteli požadovat, aby žalobce v bodě 11 formuláře A uvedl rozpis vyžadovaného dluhu? Dále, je s uvedeným ustanovením slučitelné vyžadovat, aby v tomtéž bodě 11 byl uveden obsah ujednání, na kterých se zakládají nároky vůči spotřebiteli jdoucí nad rámec hlavního předmětu smlouvy, a to za účelem posouzení existence zneužívající povahy?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, pokládá se SDEU otázka, zda je na základě platného znění nařízení 1896/2006 možné z úřední moci přezkoumat před vydáním evropského platebního rozkazu, zda se ve smlouvě se spotřebitelem neuplatňují zneužívající ujednání a na základě kterého ustanovení lze takový přezkum provést?

- 4) V případě nemožnosti na základě platného znění nařízení 1896/2006 přezkoumat z úřední moci před vydáním evropského platebního rozkazu existenci zneužívajících ujednání, je SDEU žádán, aby rozhodl o platnosti uvedeného nařízení v případě, že porušuje článek 38 Listiny a čl. 6 odst. 1 [SEU].

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993 L 95, s. 29).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. 2006, L 399, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 30. července
2018 – HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. a další
v. Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Věc C-496/18)

(2018/C 381/11)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. a další

Žalovaný: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Další účastník řízení: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 41 odst. 1 a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, body 2, 25, 27 a 36 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ⁽¹⁾ ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek, čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice Rady 92/13/EHS ⁽²⁾ ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací a v tomto kontextu zásadu právní jistoty jako obecnou zásadu unijního práva a požadavek účinnosti a rychlosti prostředků nápravy dostupných v oblasti zadávání veřejných zakázek proti rozhodnutím veřejných zadavatelů vykládat v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která ve vztahu ke smlouvám týkajícím se veřejných zakázek uzavřeným předtím, než nabyla účinnosti, po uplynutí prekluzivních lhůt stanovených v předchozí právní úpravě členského státu pro podání návrhu na přezkum s cílem vyšetřit protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek, k nimž došlo předtím, než uvedená právní úprava nabyla účinnosti, obecně umožňuje příslušnému orgánu (dohledu), který sama zřizuje, v rámci lhůty stanovené uvedenou právní úpravou zahájit řízení s cílem vyšetřit určité protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a rozhodnout ve věci samé, a v důsledku toho prohlásit, že došlo k protiprávnímu jednání, uložit sankci v oblasti zadávání veřejných zakázek a uplatnit důsledky neplatnosti smlouvy?
- 2) Lze právní předpisy a zásady, na které se odkazuje v první otázce – vedle zásady účinného uplatnění (subjektivního a osobního) práva podat návrh na přezkum, které mají zájemci o zadání veřejné zakázky –, vztáhnout na oprávnění zahájit a vést přezkumné řízení, které mají orgány (dohledu) zřízené právním řádem členského státu, jež jsou oprávněny z moci úřední odhalovat a vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a jejichž funkcí je hájit veřejný zájem?

- 3) Vyplývá z čl. 99 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ⁽³⁾ o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES ⁽⁴⁾, že přijetím nového zákona může právo členského státu – k hájení finančních zájmů Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek – obecně umožnit orgánům (dohledu), které jsou právním řádem členského státu oprávněny z moci úřední odhalovat a vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a jejichž funkcí je hájit veřejný zájem, vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek, k nimž došlo předtím, než uvedený zákon nabyl účinnosti, a zahájit a vést řízení, přestože již uplynuly prekluzivní lhůty podle předchozí právní úpravy?
- 4) Bude-li zjištěna – s ohledem na právní předpisy a zásady, na které se odkazuje v první otázce – slučitelnost oprávnění vyšetřovat uděleného orgánům (dohledu), které je popsáno v první a třetí otázce, má nějakou relevanci, jaké byly právní, legislativní, technické nebo organizační mezery nebo překážky jiného druhu, pro které nebylo protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek vyšetřeno v okamžiku, kdy k němu došlo?
- 5) Je třeba čl. 41 odst. 1 a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, body 2, 25, 27 a 36 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek, čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací a v tomto kontextu zásadu právní jistoty jako obecnou zásadu unijního práva a požadavek účinnosti a rychlosti prostředků nápravy dostupných v oblasti zadávání veřejných zakázek proti rozhodnutím veřejných zadavatelů a zásadu proporcionality vykládat v tom smyslu, že – včetně toho, zda ve světle těchto zásad lze udělit oprávnění, na které se odkazuje v první až čtvrté otázce, orgánům (dohledu), které jsou právním řádem členského státu oprávněny z moci úřední odhalovat a vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a jejichž funkcí je hájit veřejný zájem – vnitrostátní soud může posoudit rozumnost a proporcionalitu časového období mezi protiprávním jednáním, uplynutím dříve stanovené prekluzivní lhůty pro podání návrhu na přezkum a zahájením vyšetřování protiprávního jednání a vyvodit z toho právní důsledek v podobě neúčinnosti sporného rozhodnutí nebo jiný účinek stanovený právem členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 335, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 1992, L 76, s. 14.

⁽³⁾ Směrnice ze dne 26. února 2014 (Úř. věst. 2014, L 94, s. 243).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. 2004, L 134, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 30. července 2018 – Budapesti Közlekedési Zrt. v. Közbeszerzési Hatóság – Közbeszerzési Döntőbizottság

(Věc C-497/18)

(2018/C 381/12)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Budapesti Közlekedési Zrt.

Žalovaný: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Další účastník: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 41 odst. 1 a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, body 2, 25, 27 a 36 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES⁽¹⁾ ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek, čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice Rady 89/665/EHS⁽²⁾ ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce a v tomto kontextu zásadu právní jistoty jako obecnou zásadu unijního práva a požadavek účinnosti a rychlosti prostředků nápravy dostupných v oblasti zadávání veřejných zakázek proti rozhodnutím veřejných zadavatelů vykládat v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která ve vztahu ke smlouvám týkajícím se veřejných zakázek uzavřeným předtím, než nabyla účinnosti, po uplynutí prekluzivních lhůt stanovených v předchozí právní úpravě členského státu pro podání návrhu na přezkum s cílem vyšetřit protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek, k nimž došlo předtím, než uvedená právní úprava nabyla účinnosti, obecně umožňuje příslušnému orgánu (dohledu), který sama zřizuje, v rámci lhůty stanovené uvedenou právní úpravou zahájit řízení s cílem vyšetřit určité protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a v důsledku toho prohlásit, že došlo k protiprávnímu jednání, uložit sankci v oblasti zadávání veřejných zakázek a uplatnit důsledky neplatnosti smlouvy týkající se veřejné zakázky?
- 2) Lze právní předpisy a zásady, na které se odkazuje v první otázce – vedle zásady účinného uplatnění (subjektivního a osobního) práva podat návrh na přezkum, které mají zájemci o zadání veřejné zakázky –, vztáhnout na oprávnění zahájit a vést přezkumné řízení, které mají orgány (dohledu) zřízené právním řádem členského státu, které jsou oprávněny z moci úřední odhalovat a vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a jejichž funkcí je hájit veřejný zájem?
- 3) Vyplývá z čl. 83 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁽³⁾ ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES⁽⁴⁾, že přijetím nového zákona může právo členského státu – k hájení finančních zájmů Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek – obecně umožnit orgánům (dohledu), které jsou právním řádem členského státu oprávněny z moci úřední odhalovat a vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a jejichž funkcí je hájit veřejný zájem, vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek, k nimž došlo předtím, než uvedený zákon nabyl účinnosti, a zahájit a vést řízení, přestože již uplynuly prekluzivní lhůty podle předchozí právní úpravy?
- 4) Bude-li zjištěna – s ohledem na právní předpisy a zásady, na které se odkazuje v první otázce – slučitelnost oprávnění vyšetřovat uděleného orgánům (dohledu), které je popsáno v první a třetí otázce, má nějakou relevanci, jaké byly právní, legislativní, technické nebo organizační mezery nebo překážky jiného druhu, pro které nebylo protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek vyšetřeno v okamžiku, kdy k němu došlo?
- 5) Je třeba čl. 41 odst. 1 a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, body 2, 25, 27 a 36 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek, čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce a v tomto kontextu zásadu právní jistoty jako obecnou zásadu unijního práva a požadavek účinnosti a rychlosti prostředků nápravy dostupných v oblasti zadávání veřejných zakázek proti rozhodnutím veřejných zadavatelů a zásadu proporcionality vykládat v tom smyslu, že – včetně toho, zda ve světle těchto zásad lze udělit oprávnění, na které se odkazuje v první až čtvrté otázce, orgánům (dohledu), které jsou právním řádem členského státu oprávněny z moci úřední odhalovat a vyšetřovat protiprávní jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek a jejichž funkcí je hájit veřejný zájem – vnitrostátní soud může posoudit rozumnost a proporcionalitu časového období mezi protiprávním jednáním, uplynutím dříve stanovené prekluzivní lhůty pro podání návrhu na přezkum a zahájením vyšetřování protiprávního jednání a vyvodit z toho právní důsledek v podobě neúčinnosti sporného rozhodnutí nebo jiný účinek stanovený právem členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2007, L 335, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. 1989, L 395, s. 33.

⁽³⁾ Směrnice ze dne 26. února 2014 (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114).

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2018 Bayer CropScience AG proti rozsudku Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 17. května 2018 ve věci T-429/13, Bayer CropScience AG v. Evropská komise

(Věc C-499/18 P)

(2018/C 381/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bayer CropScience AG (zástupci: K. Nordlander, advokat, C. Zimmermann, avocat, A. Robert, advocate, M. Zdzieborska, Solicitor)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapol-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Švédské království, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-429/13,
- vyhověl žalobě v prvním stupni a zrušil nařízení č. 485/2013 v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky,⁽¹⁾ a
- rozhodl, že žalovaná ponese vlastní náklady řízení v prvním stupni a v odvolacím řízení a nahradí náklady řízení navrhovatelky v prvním stupni a v odvolacím řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení takto:

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že zvýšení míry jistoty předchozích vědeckých poznatků lze považovat za „nové“ vědeckotechnické poznatky podle čl. 21 odst. 1 nařízení č. 1107/2009.⁽²⁾

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se při svém výkladu čl. 21 odst. 3 nařízení č. 1107/2009 dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že EFSA nebyl povinen založit své posouzení rizik na oficiálním pokynu platném v době přezkumu.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při použití čl. 21 odst. 3 nařízení 1107/2009.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nevymezil odpovídající úroveň vědecké jistoty, pokud jde o materializaci údajného rizika požadovanou pro použití preventivních opatření.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že neuplatnil standardy důkladného a přesného posouzení rizik, které je třeba provést před přijetím preventivních opatření.

Šestý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně vymezil rozsah a ignoroval požadavky posouzení dopadů, které je třeba provést před přijetím preventivních opatření.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 485/2013 ze dne 24. května 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o podmínky schválení účinných látek klothianidin, thiamethoxam a imidakloprid, a kterým se zakazuje použití a prodej osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími uvedené účinné látky (Úř. věst. 2013, L 139, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Cluj (Rumunsko) dne 30. července 2018 – AU v. Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Věc C-500/18)

(2018/C 381/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobce: AU

Žalované: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Předběžné otázky

- 1) Musí nebo může vnitrostátní soud při výkladu pojmu „neprofesionální klient“, který je uveden v čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice 2004/39/ES ⁽¹⁾, použít stejná výkladová kritéria, jako jsou kritéria, která definují pojem spotřebitel podle čl. 2 písm. b) směrnice 93/13/EHS ⁽²⁾?
- 2) V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku, za jakých podmínek může „neprofesionální klient“ podle směrnice 2004/39/ES v takovém sporu, jako je spor v původním řízení, využít postavení spotřebitele?
- 3) Představuje uskutečnění velkého objemu obchodů v relativně krátkém časovém období ze strany „neprofesionálního klienta“ podle směrnice 2004/39/ES a investice značných peněžních částek do finančních nástrojů, jako jsou finanční nástroje definované v čl. 4 odst. 1 bodě 17 směrnice 2004/39/ES, relevantní kritéria pro posouzení postavení spotřebitele v případě „neprofesionálního klienta“ podle této směrnice?
- 4) Musí nebo může vnitrostátní soud při určení vlastní příslušnosti, jelikož má povinnost podle konkrétního případu určit dopad čl. 17 odst. 1 písm. c) nebo čl. 7 bodu 2 nařízení (EU) č. 1215/2012 ⁽³⁾, zohlednit hmotněprávní základ, kterého se žalobce dovolává (výlučně mimosmluvní odpovědnost) jako prostředku nápravy ve vztahu k uzavření údajně zneužívajících ujednání podle směrnice 93/13/EHS, u nichž by bylo rozhodné hmotné právo určeno podle nařízení (ES) č. 864/2007 (Řím II) ⁽⁴⁾, anebo případné postavení žalobce jakožto spotřebitele činí hmotněprávní základ žaloby irrelevantní?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. L 199, s. 40).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2018 Ingou Barnett proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 16. května 2018 ve věci T-23/17, Barnett v. Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV)

(Věc C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Inge Barnett (zástupci: S. Orlandi, T. Martin, avocats)

Další účastník řízení: Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018, Barnett v. EHSV, T-23/17, EU:T:2018:271;
- zrušil rozhodnutí EHSV ze dne 21. března 2016, přijaté za účelem splnění povinnosti vyplývající z rozsudku ze dne 22. září 2015, Barnett v. EHSV, F-20/14, EU:F:2015:107;
- uložil EHSV náhradu nákladů řízení.

Podpůrně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018, Barnett v. EHSV, T-23/17, EU:T:2018:271;
- zrušil rozhodnutí EHSV ze dne 21. března 2016, přijaté za účelem splnění povinnosti vyplývající z rozsudku ze dne 22. září 2015, Barnett v. EHSV, F-20/14, EU:F:2015:107;
- uložil EHSV, aby zaplatila navrhovatelce částku 207 994,14 eur jako náhradu majetkové újmy, navýšenou o úroky z prodlení od okamžiku splatnosti dlužných částek ve výši sazby stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro její hlavní refinanční operace zvýšené o tři a půl procentního bodu, jakož i částku 25 000 eur z titulu vzniklé morální újmy;
- uložil EHSV náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil několika nesprávných právních posouzení, když měl za to, že EHSV se mohl v rámci splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu pro veřejnou službu omezit na přezkum žádosti navrhovatelky s ohledem na údajné služební důvody, které byly vymezeny tři roky po okamžiku, v němž bylo přijato první rozhodnutí, kterým byla odmítnuta její žádost, a s nimiž se účastníci řízení seznámili až 21. března 2016. Tyto údajné služební důvody, na jejichž základě byla navrhovatelka vyřazena ze seznamu oprávněných osob z důvodu její nepostradatelnosti pro řádný chod služby, nemá žádnou oporu v použitelných obecných prováděcích ustanoveních EHSV. Dále tyto údajné služební důvody byly uplatněny bez konzultace se smíšeným výborem. Tento smíšený orgán nicméně v roce 2013 uvedl, že v případě předčasného odchodu do důchodu jen jedné ze dvou oprávněných osob, kterým bylo určeno příslušné opatření, by tuto výhodu přiznal s ohledem na služební důvody navrhovatelce.

Navrhovatelka dále tvrdí, že Tribunál nezohlednil překážku věci rozhodnuté, kterou představuje rozsudek Soudu pro veřejnou službu.

Konečně, napadený rozsudek je stížen i právní vadou v tom smyslu, že Tribunál měl za to, že přes zrušení právního základu, který byl nezbytný k přijetí napadeného rozhodnutí, měl EHSV i nadále pravomoc přijmout rozhodnutí o navrhovatelce. Tribunál při odpovědi na tento žalobní důvod mimo jiné zkrlesl argumenty vznesené na podporu námitky nedostatku příslušnosti navrhovatelkou.

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. srpna 2018 Marion Le Pen proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. června 2018 ve věci T-86/17, Le Pen v. Evropský parlament

(Věc C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Marion Le Pen (zástupce: R. Bosselut, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek šestého senátu Tribunálu ze dne 19. června 2018 ve věci T-86/17,

a v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 5. prosince 2016 přijaté na základě článku 68 rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu 2009/C 159/01 ze dne 19. května a 9. července 2008, „kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu“, v pozměněném znění, jímž byla konstatována pohledávka ve výši 298 497,87 eura;

— zrušil oznámení o dluhu č. 2016-1560, doručené dne 6. prosince 2016, jímž byla navrhovatelka informována, že vůči ní byla konstatována pohledávka na základě rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 5. prosince 2016 o vrácení částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence podle článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 78, 79 a 80 finančního nařízení;

— rozhodl v souladu s právem o částce, která má být navrhovatelce přiznána z titulu náhrady nemajetkové újmy v důsledku nepodložených obvinění činěných před skončením šetření, dále v důsledku narušení její pověsti a velmi výrazného narušení jejího osobního a politického života vlivem napadeného rozhodnutí;

— rozhodl v souladu s právem o částce, která má být navrhovatelce přiznána z titulu procesních výdajů;

— uložil Parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení;

— v rámci procesních opatření vyzval Parlament, aby předložil správní spis paní CG, soupis příchodů a odchodů paní CG v sídle Parlamentu ve Štrasburku a Bruselu, anonymní dopis, v jehož důsledku došlo k zahájení sporného řízení, a spis OLAF o navrhovatelce a její asistentce.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení unijního práva Tribunálem, z nesprávného právního posouzení a z porušení podstatných formálních náležitostí. Navrhovatelka plně zdůvodnila předložení nových podkladů v průběhu řízení novými skutečnostmi. Tyto podklady jsou rozšířením podkladů, které již byly předloženy generálnímu tajemníkovi Parlamentu. Tribunál měl pravomoc provést přezkum v plné jurisdikci, což vyžadovalo, aby tyto podklady zohlednil pro účely posouzení, zda byla či nebyla vykonána práce parlamentního asistenta, a tudíž za účelem posouzení opodstatněnosti vrácení neoprávněně vyplacené částky. Některé z těchto důkazů měl Parlament k dispozici, avšak před navrhovatelkou je skryl.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Tribunál dopustil porušení práva na obhajobu a podstatných formálních náležitostí. Skutečnost, že generální tajemník Parlament neprovedl s navrhovatelkou výslech a že nebyl poskytnut spis, představuje porušení práva navrhovatelky na obhajobu, práva být osobně vyslechnut před každým rozhodnutím včetně správního, zásad rovnosti zbraní a spravedlivého pojednání, práva na nestranného soudce a zákazu odepření spravedlnosti, jež vyplývají z ustanovení prováděcích opatření ke statutu poslanců, Listiny základních práv Evropské unie, článku 6 EÚLP a obecných právních zásad. Tribunál se rovněž nezabýval nedostatkem odůvodnění v rozhodnutí generálního tajemníka.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení unijního práva Tribunálem, z nesprávného právního posouzení a z nesprávné právní kvalifikace skutků, ze zkrácení skutkových okolností a důkazů, z diskriminační povahy a z *fumus persecutionis*, jakož i z porušení zásad legitimního očekávání a legality.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zneužití pravomoci, jelikož napadený rozsudek schvaluje jednání generálního tajemníka Parlamentu, jehož skutečným a hlavním cílem je škodit navrhovatelce a její straně.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Göteborg (Švédsko) dne 13. srpna 2018 – AA v. Migrationsverket

(Věc C-526/18)

(2018/C 381/17)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Förvaltningsrätten i Göteborg

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: AA

Odpůrce: Migrationsverket

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení úmluvy o provedení Schengenské dohody nebo „Schengenský hraniční kodex“ takovým vnitrostátním pravidlům, jako jsou pravidla uvedená v článku 16f zákona č. 752 z roku 2016 o dočasných omezeních možnosti získat povolení k pobytu ve Švédsku, jež stanoví, že povolení k pobytu pro účely studia vyššího sekundárního vzdělávání lze vydat státnímu příslušníkovi třetí země, který se nachází v této zemi, i tehdy, je-li totožnost cizince nejistá a cizinec nemůže věrohodně prokázat jím uvedenou totožnost?

- 2) Je-li třeba mít v takové situaci za to, že schengenské *acquis* obsahuje požadavek na zjištění totožnosti s určitostí nebo na to, aby tato byla věrohodně prokázána, lze ustanovení směrnice „o navracení“⁽¹⁾ nebo jiného nástroje unijního práva vykládat v tom smyslu, že připouští odchytku od uvedeného požadavku v oblasti totožnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98).

Žaloba podaná dne 27. srpna 2018 – Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-549/18)

(2018/C 381/18)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Žalované: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

- Konstatovat, že Rumunsko tím, že nejpozději do 26. června 2017 neuvedlo v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES⁽¹⁾ či případně tím, že tato opatření opomnělo sdělit Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají na základě článku 67 uvedené směrnice;
- uložit Rumunsku v souladu s ustanoveními čl. 260 odst. 3 SFEU platbu penále ve výši 21 974,40 eur za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci za nesplnění povinnosti sdělit opatření provádějící směrnicí (EU) 2015/849;
- uložit Rumunsku v souladu s ustanoveními čl. 260 odst. 3 SFEU platbu paušální částky, která odpovídá denní částce 6 016,80 eur vynásobené počtem dní od uplynutí prováděcí lhůty stanovené ve směrnici a dnem, kdy Rumunsko splní své povinnosti, nebo pokud by Rumunsko své povinnosti nesplnilo, dnem vyhlášení rozsudku Soudního dvora, s výhradou uložení minimální paušální částky 1 887 000 eur;
- uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Na základě článku 67 směrnice (EU) 2015/849 byly členské státy povinny uvést v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 26. června 2017. Z důvodu nesdělení prováděcích opatření ze strany Rumunska se Komise se rozhodla obrátit na Soudní dvůr.
2. Komise ve své žalobě žádá Soudní dvůr, aby Rumunsku uložil platbu paušální částky a penále na základě čl. 260 odst. 3 SFEU.

⁽¹⁾ JO 2015, L 141, p. 73.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2018 – Evropská komise v. Španělské království**(Věc C-556/18)**

(2018/C 381/19)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)*Žalovaný:* Španělské království**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr*

- na základě čl. 258 prvního pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie určil, že Španělské království tím, že nedokončilo informování veřejnosti a konzultace k přezkoumání a aktualizaci plánů povodí, a tím, že nepřijalo, nezveřejnilo a nesdělilo Komisi přezkoumání a aktualizaci plánů pro oblasti povodí Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma a Hierro, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 7 ve spojení s odstavcem 1 téhož článku, z článku 14 a z čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽¹⁾;
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice 2000/60/ES vstoupila na základě svého článku 25 v platnost dnem zveřejnění v Úř. věst. EU, tedy dne 22. prosince 2000. Plány povodí měly přitom být, jak stanoví čl. 13 odst. 6, zveřejněny nejpozději dne 22. prosince 2009 a k jejich prvnímu přezkoumání a aktualizování mělo na základě jejího čl. 13 odst. 7 dojít nejpozději dne 22. prosince 2015.

Komise má za to, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených ustanovení směrnice 2000/60/ES, neboť nedokončilo informování veřejnosti a konzultace k přezkoumání a aktualizaci plánů povodí a nepřijalo, nezveřejnilo a ve lhůtě dvou měsíců určené v jejím odůvodněném stanovisku ze dne 5. října 2017 nesdělilo Komisi přezkoumání a aktualizaci plánů pro oblasti povodí Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma a Hierro.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Apimab Laboratoires a další v. Komise

(Věc T-14/16) ⁽¹⁾

„Ochrana spotřebitele – Stanovení maximálních limitů aromatických uhlovodíků v doplňcích stravy – Nařízení (EHS) č. 315/93 – Analýza rizik – Nařízení (ES) č. 178/2002 – Zjevně nesprávné posouzení – Proporcionalita – Zásada nediskriminace“

(2018/C 381/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Apimab Laboratoires (Clermont-l'Hérault, Francie) a 7 dalších žalobkyň, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupce: A. de Brosse advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herbout-Borczak a C. Valero, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU směřující k částečnému zrušení nařízení Komise (EU) 2015/1933 ze dne 27. října 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 1881/2006, pokud jde o maximální limity polycyklických aromatických uhlovodíků v kakaové vláknině, banánových lupínkách, doplňcích stravy, sušených bylinách a sušeném koření (Úř. věst. 2015, L 282, s. 11).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Apimab Laboratoires a další žalobkyně, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 90, 7.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – PH v. Komise

(Věc T-613/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Přijímání – Otevřené výběrové řízení – Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AST-SC/03/15 – Rozhodnutí vyloučit kandidáta z výběrového řízení – Rodinný vztah se členem výběrové komise – Zásada rovného zacházení“

(2018/C 381/21)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: PH (zástupce: M. Cornacchia, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba založená na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ze dne 19. května 2016, kterým se v návaznosti na žádost o přezkum podanou žalobcem potvrzuje jeho vyřazení z výběrového řízení EPSO/AST-SC/03/15.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) PH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 10.10.2016 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-43/16 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Foshan Lihua Ceramic v. Komise

(Věc T-654/16) ⁽¹⁾

„Dumping – Dovoz keramických obkládaček pocházejících z Číny – Článek 11 odst. 3 a 5 a článek 17 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 11 odst. 3 a 5 a čl. 17 nařízení (EU) 2016/1036] – Odmítnutí žádosti o částečný prozatímní přezkum, omezený na dumping, konečného antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením (EU) č. 917/2011 – Trvalá změna okolností – Výběr vzorku – Individuální přezkoumání – Nedostatek spolupráce při šetření, které vedlo k přijetí konečných opatření“

(2018/C 381/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Čína) (zástupci: B. Spinoit a D. Philippe, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky a A. Demeneix, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2016) 4259 ze dne 11. července 2016, kterým se zamítá žádost o částečný prozatímní přezkum omezený na otázky dumpingu, pokud jde o konečná antidumpingová opatření uložená prováděcím nařízením Rady (EU) č. 917/2011 ze dne 12. září 2011 na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) Společnosti Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 428, 21.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – De Geoffroy v. Parlament(Věc T-788/16) ⁽¹⁾**„Veřejná služba – Úředníci – Dovolené – Přijetí pokynů Parlamentu, týkajících se dovolené – Individuální rozhodnutí přijatá na základě nových pokynů tlumočnické služby – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Služební důvody – Námitka protiprávnosti“**

(2018/C 381/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Dominique De Geoffroy (Brusel, Belgie) a 14 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: původně N. de Montigny a J.-N. Louis, poté N. de Montigny, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: E. Taneva a L. Deneys, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící na zrušení, zaprvé pokynů Parlamentu ze dne 21. března 2016 o provádění čl. 4 odst. 5 interních pravidel, týkajících se dovolené, ve vztahu ke tlumočnické službě, zadruhé rozhodnutí Parlamentu ze dne 12. dubna, kterým se vyhovuje žádosti F. Joostens o dovolenou, ale kterým jsou dny požadované dovolené započítány do kvóty 3,5 dne, zatřetí rozhodnutí ze dne 2. června 2016, kterým se zamítá žádost F. Joostens o dovolenou, začtvrté rozhodnutí ze dne 13. června 2016, kterým se zamítá žádost S. Grosjeana o dovolenou.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 13. června 2016, kterým se zamítá žádost S. Grosjeana o dovolenou, se zrušuje
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Chefaro Ireland v. EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)(Věc T-905/16) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Mezinárodní zápis s označením Evropské unie – Obrazová ochranná známka NUIT PRECIEUSE – Starší národní slovní ochranná známka EAU PRECIEUSE – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“**

(2018/C 381/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Irsko) (zástupci: P. Maeyaert a J. Muyltermans, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošūtė, D. Walicka a D. Gája, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Laboratoires M&L SA (Manosque, Francie) (zástupce: F. Cordt, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. října 2016 (věc R 2596/2015-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Chefaro Ireland a Laboratoires M&L.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Chefaro Ireland DAC se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Healy v. Komise

(Věc T-55/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Přijímání – Interní výběrové řízení – Vytvoření rezervního seznamu k přijetí na místa asistentů – Podmínka pro přijetí týkající se počtu let odsloužených v rámci Komise – Nepřipuštění k účasti na testech v rámci výběrového řízení“

(2018/C 381/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: John Morrison Healy (Celbridge, Irsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí výběrové komise interního výběrového řízení COM/02/AST/16 (AST 2), kterým byla odmítnuta přihláška žalobce do výběrového řízení.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Johnu Morrisonovi Healymu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Pelikan v. EUIPO – NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS)(Věc T-112/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie NEW ORLEANS PELICANS – Starší slovní ochranné známky Evropské unie a starší národní obrazová ochranná známka Pelikan – Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 381/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannover, Německo) (zástupce: U. Hildebrandt, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Gája a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: NBA Properties, Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: původně M. Chapple, poté T. Elias, barristers)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. prosince 2016 (věc R 408/2016-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Pelikan Vertriebsgesellschaft a NBA Properties.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2018 – Primart v. EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)(Věc T-584/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PRIMART Marek Łukasiewicz – Starší národní slovní ochranné známky PRIMA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 381/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz (Wołomin, Polsko) (zástupce: J. Skořuda, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Palmero Cabezas, agent)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Bolton Cile España, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: F. Celluprica, F. Fischetti a F. De Bono, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. června 2017 (věc R 1933/2016-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Bolton Cile España a Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2018 – Fronta Polisario v. Rada

(Věc T-180/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost – Dohoda mezi Uníí a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu – Protokol, kterým se stanoví rybolovná práva podle této dohody – Akt o uzavření – Použitelnost uvedené dohody a protokolu na území Západní Sahary a vody k ní přiléhající – Nedostatek aktivní legitimace – Nepřípustnost“

(2018/C 381/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lidová fronta osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Kyriakopoulou, A. de Elera-San Miguel Hurtado a A. Westerhof Löfflerová, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre a E. Paasivirta, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady 2013/785/EU ze dne 16. prosince 2013 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu, jménem Unie (Úř. věst. L 349, s. 1) a rozhodnutí Komise (EU) 2018/393 ze dne 12. března 2018, kterým se jménem Evropské unie schvaluje změna Protokolu mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v odvětví rybolovu (Úř. věst. 2018, L 69, s. 60).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) Lidová fronta osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 6.6.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. července 2018 – Apple Distribution International v. Komise

(Věc T-101/17) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost – Státní podpory – Podpora zamýšlená Německem na podporu filmové produkce a distribuce – Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou s vnitřním trhem – Absence osobního dotčení – Nepřípustnost“

(2018/C 381/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Apple Distribution International (Cork, Irsko) (zástupci: S. Schwiddessen, H. Lutz, N. Niejahr a A. Patsa, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Samnadda, G. Braun a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/2042 ze dne 1. září 2016 o režimu podpory SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), kterou Německo zamýšlí poskytnout na podporu filmové produkce a distribuce (Úř. věst. 2016, L 314, s. 63).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Není důvodné rozhodnout o návrzích na vstup vedlejšího účastníka do řízení předložených Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou a Filmförderungsanstalt.
- 3) Společnost Apple Distribution International ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí s výjimkou nákladů týkajících se jejího návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 4) Společnost Apple Distribution International, Komise, Spolková republika Německo, Francouzská republika a Filmförderungsanstalt ponесou vlastní náklady řízení týkající se jejich návrhů na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. srpna 2018 – IFSUA v. Rada**(Věc T-251/18 R)****„Řízení o předběžných opatřeních – Rybolovná práva pro některé rybí populace – Opatření týkající se rybolovu mořčáka evropského – Zákaz lovu v rámci rekreačního rybolovu – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“**

(2018/C 381/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španělsko) (zástupce: T. Gui Mori, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: F. Naert a P. Plaza García, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: M. Morales Puerta, F. Moro a A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti článku 2 odst. 2 a článku 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) 2018/120 ze dne 23. ledna 2018, kterým se pro rok 2018 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací a kterým se mění nařízení (EU) 2017/127 (Úř. věst. 2018, L 27, s. 1).

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. července 2018 – CdT v. EUIPO**(Věc T-417/18 R)****„Řízení o předběžných opatřeních – Institucionální právo – Překladačské služby potřebné pro fungování EUIPO – Využití externích dodavatelů – Návrh na nařízení předběžných opatření – Neexistence naléhavosti“**

(2018/C 381/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Překladačské středisko pro instituce Evropské unie (CdT) (zástupci: J. Rikkert a M. M. Garnier, zmocněnci)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: N. Bambara a D. Hanf, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí EUIPO týkajících se opatření určených na umožnění využívání jiných poskytovatelů překladačských služeb potřebných pro jeho fungování, než je CdT a jednak na uložení EUIPO povinnosti zveřejnit v Dodatku k Úřednímu věstníku Evropské unie oznámení o pozastavení svého nabídkového řízení na poskytování překladačských služeb a neuzavřít smlouvy týkající se tohoto nabídkového řízení.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 9. srpna 2018 – Compañia de Tranvías de la Coruña v. Komise**(Věc T-485/18)**

(2018/C 381/32)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Compañia de Tranvías de la Coruña, SA (A Coruña, Španělsko) (zástupci: J. Monrabà Bagan, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2018) 3780 final ze dne 7. června 2018 o přístupu k dokumentům;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí.
 - Rozhodnutí neposkytuje dostatečné odůvodnění pro odmítnutí přístupu či poskytnutí pouze omezeného přístupu k dokumentům s ohledem na to, že neexistuje souvislost mezi soudními řízeními probíhajícími u Tribunálu (spojené věci C-350/17 Mobit ⁽¹⁾ a C-351/17 Autolinee Toscane ⁽²⁾) a žádostí o přístup k dokumentům.
 - Dostatečné odůvodnění je nezbytnou procesní podmínkou, kterou musí Evropská komise vždy splnit.
 - Nedostatečné odůvodnění vede k tomu, že napadené rozhodnutí není v souladu s čl. 269 druhým pododstavcem SFEU, a je tudíž třeba jej podle čl. 264 prvního pododstavce SFEU považovat za neplatné.
2. Druhý žalobní důvod vycházející podpůrně z existence vyššího veřejného zájmu na zpřístupnění dokumentů, k nimž byl napadeným rozhodnutím odmítnut přístup.
 - Dokumenty, k nimž byl požadován přístup, jsou dokumenty veřejného zájmu, jelikož by mohly pomoci při výkladu základních bodů nařízení Evropské unie o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici, která Evropská komise již dříve uplatnila.
 - I kdyby Tribunál dospěl k závěru, že existuje spojení mezi výše uvedenými projednávanými spojenými věcmi C-350/17 Mobit a C-351/17 Autolinee Toscane a žádostí o přístupu k dokumentům, čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽³⁾ by tedy, in fine, umožňoval přístup k dokumentům, pokud existuje převažující veřejný zájem.

- Relevantnost dokumentů nejen pro žalobkyni, ale pro jakýkoli orgán nebo akcionáře, který má zájem uplatňovat předpisy EU o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici, představuje převažující veřejný zájem, a proto by k předmětným dokumentům měl být poskytnut přístup.

- ⁽¹⁾ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. června 2017 – Mobit Soc.cons.arl v. Regione Toscana (Úř. věst. 2017, C 330, s. 4).
- ⁽²⁾ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. června 2017 – Autolinee Toscane SpA v. Mobit Soc.cons.arl (Úř. věst. 2017, C 330, s. 5).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 15. srpna 2018 – Danske Slagtermestre v. Komise

(Věc T-486/18)

(2018/C 381/33)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobce: Danske Slagtermestre (Odense, Dánsko) (zastoupený: H. Sønderby Christensenem, advokátem)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 19. dubna 2018 ve věci státní podpory SA.37433(2017/FC), oznámené pod číslem C(2018) 2259;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila zásadu *audi alteram partem*.

— Žalobce tvrdí, že Komise porušila zásadu *audi alteram partem*, viz čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základní práv Evropské unie, když nedala Danske Slagtermestre příležitost k tomu být vyslechnut ve vztahu k vyjádřením protistrany, na jejichž základě Komise v tomto případě učinila rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nebyla při přijímání rozhodnutí nestranná.

— Žalobce tvrdí, že Komise porušila právo Danske Slagtermestre na nestranné zacházení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že podpora je zvýhodňující.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že je podpora selektivní.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že je podpora poskytnuta státem a ze státních zdrojů.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že podpora narušuje hospodářskou soutěž.
7. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že podpora má dopad na obchod mezi členskými státy.

Na podporu třetího až sedmého žalobního důvodu žalobce mimo jiné tvrdí, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že opatření určité podniky nezvýhodňovalo.

- Zaprvé tvrdí, že opatření zjevně zvýhodňuje velká jatka, jelikož malá jatka podle něj musí platit více než dvakrát větší poplatky za odpadní vodu na porážené zvíře ve srovnání s velkými jatkami, která tudíž mohou platit vyšší cenu dodavatelům.
- Zadruhé tvrdí, že není dán objektivní důvod ke snížení poplatků za odpadní vodu pouze pro velká jatka, když „skutečné náklady“ jsou stejné pro malá, středně velká a velká jatka a opatření může být reflektovat skutečné náklady pouze v případě, že je poplatek snížen i pro menší jatka.
- Zatřetí tvrdí, že standard tržně jednajícího hospodářského subjektu, který Komise použila, nelze použít pro účely posouzení, zda je opatření zvýhodňující, jelikož žádný dánský podnik nemá právo na to být odpojen od ústřední čistírny vody a v Dánsku neexistuje skutečný či potenciální trh pro odvod odpadních vod.
- Začtvrté tvrdí, že i v případě, že by byl standard tržně jednajícího hospodářského subjektu použitelný, Komise jej neuplatnila správně. Tento standard může vycházet pouze z údajů o činnosti konkrétního uživatele. Je v rozporu s tímto standardem použít při výpočtu průměrné hodnoty získané z jiných měst a ignorovat značné kapitálové náklady čistíren vod na připojení velkých podniků k městské čistírně ve formě nákladů na infrastrukturu odpadních vod a expanzi čistíren.

Žaloba podaná dne 17. srpna 2018 – PO v. ESVČ

(Věc T-494/18)

(2018/C 381/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PO (zástupce: N. de Montigny, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil:
- přehled výpočtu (mzdy) ze dne 17. října 2017, který mu oddělení lidských zdrojů ESVČ zaslalo téhož dne emailem;
- email ze dne 16. ledna 2018, který mu zaslalo oddělení lidských zdrojů ESVČ a který potvrzuje neexistenci právního základu pro překročení stropu stanoveného služebním řádem v případě jeho syna a dcery;
- v rozsahu, v němž je to nezbytné, rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 17. ledna 2018, které bylo žalobci doručeno dne 17. května 2018;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti, neboť napadené rozhodnutí, oznámení ze dne 15. dubna 2016 a oznámení ze dne 22. září 2016, o která se napadené rozhodnutí opírá a Guidelines (Pokyny) jsou v rozporu se Služebním řádem úředníků Evropské unie a jeho přílohou X.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti individuálního rozhodnutí napadeného z následujících důvodů:
 - porušení zásad předvídatelnosti, legitimního očekávání a právní jistoty a porušení zásady řádné správy, jakož i nabytých práv;
 - porušení práva na rodinu a práva na vzdělání;
 - porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace;
 - nevážení zájmů a nedodržení zásady proporcionality u přijatého opatření.

Žaloba podaná dne 6. září 2018 – K.A. Schmersal Holding v. EUIPO – Tecnum (tec.nicum)

(Věc T-527/18)

(2018/C 381/35)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Německo) (zástupce: A. Haudan, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tecnum, SA (Manresa, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie tec.nicum – Ochranná známka Evropské unie č. 13 626 791

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. června 2018, ve věci R 2427/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž potvrzuje odmítnutí provést zápis přihlašované ochranné známky pro třídu 42;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- neexistence řádného používání namítané ochranné známky;
- nesprávné určení cílové veřejnosti;

- neexistence podobnosti mezi službami;
- neexistence podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami;
- neexistence nebezpečí záměny.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)

(Věc T-715/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/36)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)

(Věc T-773/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/37)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 29.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Věc T-72/16) ⁽¹⁾

(2018/C 381/38)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 4.4.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Sky v. EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Věc T-288/17) ⁽¹⁾

(2018/C 381/39)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS